

Jaap Burger. Ascendant leeuw of maagd?

<https://www.bhic.nl/memorix/genealogy/search/deeds/9700dce6-4629-11e3-a747-d206bceb4d38>

Burger, Jacob Albertus Wilhelmus 20 augustus 1904 05h00 am Willemstad (Noord-Brabant)

Willemstad (51°42'NB, 4°26'OL)

Klokketijd: 20 augustus 1904 5h00m00s

GMT : 20 augustus 1904 4h40m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2416712.69444; Sterretijd: 2h50m06s

zon: 26°42' lee in 12

maa: 21°03' boo in 4

mer: 24°02' maa in 2

ven: 8°31' maa in 1

mar: 3°15' lee in 12

jup: 0°12' sti in 9

sat: 16°57' wat in 6

ura: 26°03' boo in 5

nep: 7°26' kre in 11

plu: 21°31' twe in 10

kno: 18°42' maa in 2

che: 25°40' ste in 5

lil: 12°55' vis in 7

(ware maansknoop)

Huizen (Placidus):

Ascendant : 26°44' lee

Midhemel : 14°59' sti

Jacob Albertus Wilhelmus (Jaap) Burger (Willemstad (Noord-Brabant), 20 augustus 1904 – Wassenaar, 19 augustus 1986) was een PvdA-voorman in het tijdperk-Drees.

Oorlogsjaren

Jaap Burger (24/6)

Burger was advocaat in Dordrecht. Hij werd Engelandvaarder om in Londen zijn onvrede te uiten over het gebrek aan ondersteuning door Radio Oranje. In de beginjaren van WO II hield Jaap Burger een dagboek bij, hij deed dat in de vorm van brieven aan zijn neef Bram die in 1940 als stuurman van een olietanker gestationeerd was op Curaçao. Ondanks het risico van ontdekking van dit dagboek en de gevolgen daarvan, schreef hij ook over zijn kritiek op de Duitse bezetter en de collaboratie door NSB'ers. De moffen maken tegenwoordig kinderjacht op jongens van achttien tot vijfentwintig jaar. Dat hij gevaar liep om ook een keer opgepakt te worden, bijvoorbeeld als gijzelaar, daarvan was Burger zich bewust: Ik ben er trouwens volkomen op berekend en pech uitgesloten, hebben ze me zo gauw nog niet. We hebben er zelfs een speciaal belsysteem voor laten maken, dus geen dilettantisme. Maar je kunt nooit weten, als het getal werkelijk zo groot wordt, zou ik er haast noodzakelijkerwijs onder moeten vallen. Burger dacht dat zijn werk voor de vrijheid in Engeland beter tot zijn recht zou komen, dan in bezet gebied. Daartoe kocht hij in de zomer van 1942 in Sliedrecht een vissersboot, maar toen hij ging proefzeilen, bleek dat de boot niet zeewaardig was. Kennelijk had hij daarna de moed opgegeven om te kunnen ontsnappen, want 13 februari 1943 schreef hij in zijn dagboekbrieven: De kans om naar Engeland te komen is wel minimaal geworden. Kort daarna werd Burger bezocht door Anton Schrader en Dirk Boonstoppel, een boer uit de Dordtse Biesbosch. Schrader zocht nog een stuurman voor een Engelandvaart.

Tocht naar Engeland

Burger had vanwege zijn zeilervaring goede kennis van de Zuid-Hollandse en Zeeuwse wateren, daarom werd hem in 1943 gevraagd om een tiental onderduikers naar Engeland te brengen. Op de Van Ravesteijnwerf in Leidschendam was een motorbootje zeewaardig gemaakt voor deze riskante reis. De kosten van aankoop en uitrusting bedroegen 5.000 gulden. Elke opvarende moest naar vermogen een bijdrage leveren in de kosten, Jaap Burger zorgde voor de helft van het aankoopbedrag, een aanhangmotor en een dekzeil. Een paar maanden later was alles gereed voor vertrek, 5 mei werd hij door boer Boonstoppel met een vrachtwagen naar Oud-Beijerland gebracht waar hij door Anton Schrader in contact werd gebracht met zijn reisgenoten. Hun vluchtbootje liep verschillende keren vast en werd een aantal keren beschoten door Duitse patrouilleboten, desondanks werden ze reeds de volgende dag om circa 12.00 uur opgepikt door een Engels konvooi en naar Londen gebracht. Drie weken later kwam via Radio Oranje het codebericht: De Adelaar heeft elf veertjes verloren. Zo wisten de achterblijvers, familie en kennissen, dat de overtocht geslaagd was. Het was een bont gezelschap dat stuurman Jaap Burger (39 jaar) veilig naar de overkant bracht: Christiaan de Bakker (20 jaar), chauffeur Gerard Bruyne (24 jaar), Pieter Hendrik de Groot (24 jaar), Christiaan Gutteling (20 jaar), ir. Karel de Munter (30 jaar), onderduiker Ben Reynders (19 jaar), Johan Anton Stroeve (21 jaar), de ondergedoken broers Robert (19 jaar) en Willy Weyhenke (22 jaar) en de neergeschoten marconist Mike Mora uit Nieuw-Zeeland

Door toedoen van Koningin Wilhelmina werd hij in 1944 als minister zonder portefeuille opgenomen in het tweede Kabinet-Gerbrandy. Een conflict met Pieter Sjoerds Gerbrandy over de naoorlogse berechting van 'foute' Nederlanders leidde tot zijn aftreden.

Na de Tweede Wereldoorlog

Na de bevrijding keerde Burger terug naar zijn woonplaats en was van 16 maart 1946 tot 1 juni 1948 in Dordrecht president van een van de negentien tribunalen in Nederland die belast waren met de berechting van collaborateurs. In 1945 was hij voor de SDAP lid van het Nood-parlement en vanaf 1952 als fractievoorzitter naast Drees de voornaamste PvdA-politicus. In 1955 en 1956 was hij succesvol informateur. In het jaar 1958 was hij eveneens voorzitter van het Benelux-parlement. In 1962 verliet hij de Tweede Kamer na kritiek op zijn politieke stijl. Hij werd daarna senator en in 1970 staatsraad. In 1971 was hij schaduw-minister van Defensie in het Schaduwkabinet-Den Uyl. Mede door zijn directe wijze van uitdrukken en doortastende optreden wist hij in 1973 een wig te drijven in het confessionele kamp en werd hij de architect van het kabinet-Den Uyl. Vanaf 1975 was Burger minister van Staat. Behalve PvdA-voorman was hij van 1949 tot 1967 voorzitter van de VARA.[1]

Jurist advocaat politicus e5w4 bp9

Plac 2010 0 yields 8w7 on 5w4 day

0,784	0,012	0,006	0,095	12,342	0,054	2,632	3,904	1,164
0,154	0,000	0,000	0,000	1565,323	0,000	67,051	2,213	0,000
0,747	1,054	3,839	0,657	0,098	0,515	0,371	1,133	0,429
0,586	0,012	0,023	0,063	1,211	0,028	0,977	4,424	0,500

Plac 2012 0 yields 5w4 on 5w4 day

0,006	0,000	0,000	0,103	113,918	0,000	0,604	0,638	2,107
0,000	0,000	0,000	0,000	5002,320	0,000	0,257	0,000	0,000
0,873	2,266	1,457	1,032	0,306	0,004	0,131	1,598	0,152
0,005	0,000	0,000	0,106	34,841	0,000	0,079	1,020	0,321

Klokketijd: 20 augustus 1904 5h20m00s

GMT : 20 augustus 1904 5h00m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2416712.70833; Sterretijd: 3h10m09s

ura: 26°03' boo in 4

kno: 18°42' maa in 1

(ware maansknoop)

Huizen (Placidus):

Ascendant : 0°14' maa

Midhemel : 19°59' sti

Plac 2010 0 yields 8w9 on 5w4 day

0,784 0,012 0,006 0,095 12,342 0,054 2,632 3,904 1,164
0,154 0,000 0,000 0,000 1565,323 0,000 67,051 2,213 0,000
0,854 1,071 1,990 0,188 0,081 0,342 0,409 2,015 2,881
0,669 0,013 0,012 0,018 1,006 0,018 1,075 7,867 3,354

Plac 2012 0 yields 5 or 9w8 on 5w4 day

0,006 0,000 0,000 0,103 113,918 0,000 0,604 0,638 2,107
0,000 0,000 0,000 0,000 5002,320 0,000 0,257 0,000 0,000
0,310 1,482 1,018 0,357 0,083 0,001 0,138 2,521 4,323
0,002 0,000 0,000 0,037 9,438 0,000 0,084 1,609 9,110

Jaap Burger is een interessant cusp-geval, maar op basis van de door u aangeleverde gegevens zou ik voorlopig eerder kiezen voor **late Leeuw dan vroege Maagd**.

Waarom?

- **1. De biografie schreeuwt niet "Maagd"**

Een klassieke Maagd-ascendant verwacht ik eerder bij:

- voorzichtigheid
- technische precisie
- dienstbaarheid
- bescheiden optreden
- analyseren vóór handelen

Burger was juist:

- Engelandvaarder
- tribunalenvoorzitter
- fractieleider
- informateur
- architect van het kabinet-Den Uyl
- iemand die "een wig dreef" in het confessionele kamp

Dat klinkt eerder als iemand die ruimte inneemt dan als iemand die ruimte optimaliseert.

- **2. De Engelandvaart**

Deze passage trof mij het meest:

"Pech uitgesloten, hebben ze me zo gauw nog niet."

Dat is bijna een schoolvoorbeeld van moed, bravoure en zelfvertrouwen.

Niet noodzakelijk Leeuw, maar zeker niet het stereotype Maagd-antwoord.

- **3. Zon en Mars in Leeuw**

Bij 05:00 staat:

- Zon 26° Leeuw in 12

- Mars 3° Leeuw in 12
- Asc 26°44' Leeuw

Daardoor ontstaat een zeer sterke Leeuw-kleur.

Niet omdat Ascendant en Zon toevallig hetzelfde teken hebben, maar omdat:

- het lichaam (Asc)
- de levenswil (Zon)
- de daadkracht (Mars)

alle drie in hetzelfde archetype opereren.

Dat levert vaak een zeer herkenbare publieke stijl op.

- **4. De beroemde politieke stijl**

Historici beschrijven Burger vaak als:

- direct
- hard
- doortastend
- polemisch
- dominant aanwezig

Dat is veel gemakkelijker te begrijpen vanuit Leeuw dan vanuit Maagd.

- **5. Uw Enneagramresultaten**

Hier wordt het interessanter.

U merkt terecht op dat:

05:00 (Asc Leeuw)

2012-model:

- zeer sterke 5
- 9 op afstand
- klassiek 5w4

05:20 (Asc Maagd)

2012-model:

- 5 en 9 komen dicht bij elkaar
- 9w8 mogelijk

Dat is een serieus argument vóór Maagd.

Maar vervolgens kijk ik naar de biografie.

Burger was wel intellectueel (5-component), maar niet bepaald een teruggetrokken observator.

Hij was:

- leider
- organisator
- machtsspeler
- polemist

Daarom zie ik die hoge 5-score eerder als:
een intellectuele Leeuw
dan als een typische Maagd-persoonlijkheid.

- **6. Nog iets opvallends**

Bij 05:00 staat Pluto in het 10e huis.

Dat past prachtig bij iemand die telkens weer in machtscentra terechtkomt:

- Londen
- Gerbrandy
- Drees
- Eerste Kamer
- Raad van State
- VARA
- Den Uyl

Dat zijn allemaal instituties van collectieve macht.

- **Mijn voorlopige oordeel**

Indien ik alleen de biografie had gekregen zonder horoscoop:

- 70% Leeuw
- 30% Maagd

Indien ik alleen uw 2012-scores had gekregen:

- 55% Maagd
- 45% Leeuw

Gecombineerd kom ik uit op ongeveer:

60–65% kans op de geregistreerde 05:00 tijd (late Leeuw).

Wat mij vooral tegenhoudt om naar Maagd over te stappen is dat Burger nergens de typische terughoudendheid of bescheidenheid vertoont die ik bij veel overtuigende Maagd-ascendanten tegenkom. Zijn publieke stijl lijkt eerder die van een strijdlustige, zelfbewuste bestuurder die zich zichtbaar in het centrum van de gebeurtenissen plaatst.

In de geest van het vrije NVWOA-denken zou ik daarom zeggen:

De biografie ondersteunt de Leeuw-ascendant iets sterker dan de Maagd-ascendant, maar het verschil is niet zo groot dat de zaak als beslist beschouwd kan worden. Het blijft een interessant rectificatiegeval waarbij de persoonlijkheid eerder richting Leeuw wijst, terwijl het Enneagrammodel enige steun geeft aan een verschuiving naar Maagd.

Ik heb hier nog wat aanvullende informatie:

BURGER, Jacob Albertus Wilhelmus (1904-1986)

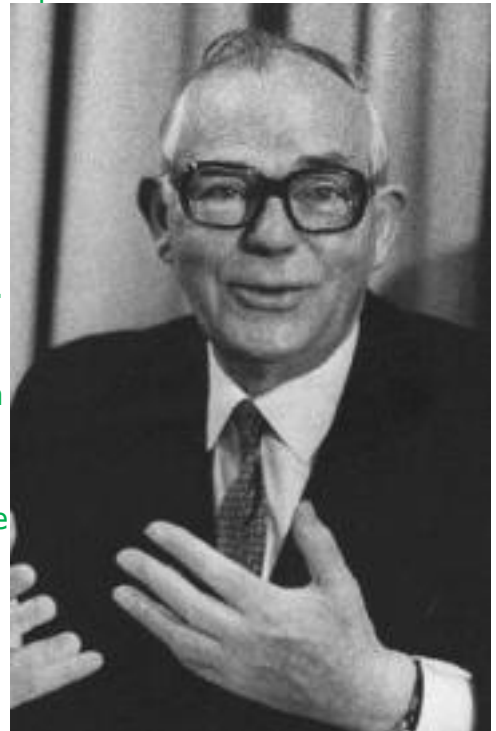
Burger, Jacob Albertus Wilhelmus, kamerlid en minister (Willemstad (N.B.) 20-8-1904 - Wassenaar 19-8-1986). Zoon van Hein Burger, steenkolenhandelaar, en Petronella Wilhelmina Catharina van der Poel. Gehuwd op 20-5-1947 met Emma Petronella Visser. Uit dit huwelijk werden geen kinderen geboren.

Jaap Burger groeide op in een Nederlands-hervormd, christelijk-historisch milieu. Maar de waterrijke omgeving van Hollands Diep en Biesbosch drukte op zijn jeugdjaren ook een stempel. Van kindsbeen af koesterde hij een ware hartstocht voor het water. Op zestienjarige leeftijd zwom hij het Hollands Diep over. In zijn karakter zijn sporen van deze prestatie terug te vinden: onstuimig, strijdvaardig, op zoek naar de uitdaging, niet bang. Onverschrokkenheid paarde zich echter aan bruuskheid van optreden; gevoel voor diplomatie ontwikkelde zich daardoor te weinig.

Het milieu bepaalde aanvankelijk Burgers intellectuele vorming. De talenten reikten verder, maar na vanaf 1909 de christelijke lagere school in Willemstad te hebben bezocht, moest hij in 1915 naar de christelijke mulo - Keucheniuschool - en mocht hij vervolgens, van 1918 tot 1923, naar de rijks-HBS, beide in Oud-Beijerland. Na het staatsexamen gymnasium-β ging Burger in 1924 rechten studeren te Utrecht. Daar raakte hij in de ban van het vak staatsrecht, gedoceerd door prof. jhr. B.L. de Savornin Lohman, en natuurlijk sloot hij zich aan bij de Nederlandsche Christen-Studenten Vereeniging (NCSV). Maar al gauw benauwden hem de bezadigdheid en behoudendheid van zijn leermeesters. Na het kandidaatsexamen in april 1926 stapte Burger dan ook over naar de progressievere Universiteit van Amsterdam met hoogleraren als R. Kranenburg en P. Scholten. Onder de indruk van de keuze van N. Stufkens, de toenmalige sociaal secretaris van de NCSV, voor het socialisme sloot hij zich in Amsterdam aan bij de kleine Sociaal-Democratische Studentenclub. Pas in 1929, na het op 26 juni behaalde doctoraal examen, meldde hij zich als lid van de Sociaal-Democratische Arbeiderspartij (SDAP).

Burger vestigde zich vervolgens als advocaat te Dordrecht. Dit beroep oefende hij uit tot mei 1943, toen hij, om zijn door zeilervaring opgedane grondige kennis van de Zuidhollandse en Zeeuwse wateren gevraagd een aantal onderduikers naar Groot-Brittannië te brengen, in een wankel bootje een geslaagde oversteek maakte naar Londen. Tegen zijn bedoeling in bleef hij er hangen. Burger kreeg er een baantje op het door zijn partijgenoot J. van den Tempel geleide ministerie van Sociale Zaken. Als Engelandvaarder, nog wel van sociaal-democratischen huize, genoot hij van meet af aan het vertrouwen van koningin Wilhelmina, die hem - voor haar een zuivere representant van de illegaliteit - opdrong aan het door haar met weinig achting bejegende kabinet. Burger werd aanvankelijk, vanaf 11 augustus 1943, minister zonder Portefeuille, later, vanaf 31 mei 1944 tot 27 januari 1945, minister van Binnenlandse Zaken, belast met de coördinatie van de terugkeer naar Nederland. Bij de ministers, bij minister-president P.S. Gerbrandy voorop, was hij als gunsteling van de Koningin nauwelijks gedoogd, en alleen dat al maakte zijn optreden buitengewoon moeilijk.

Van politieke belangstelling had Burger tot dan toe weinig laten blijken. Begin 1943 had hij in kleine kring een verhandeling verspreid, *Perspectief van onzen tijd*, waarin

hij het nationaal-socialisme fel hekelde, maar waarin hij ook voor na de bevrijding pleitte voor een sterkere positie van het uitvoerend gezag ten koste van de volksvertegenwoordiging en tegemoetkoming aan de joden voor hun leed, zowel op praktische als op tactische gronden, slechts zeer ten dele mogelijk noemde. Nadat hij eenmaal overgestoken was, kreeg de verhandeling in bezet gebied en in Londen ruimere verspreiding, en toen stak er een storm van kritiek op, waardoor zijn positie er niet gemakkelijker op werd.

Door Gerbrandy werd Burger zo kort mogelijk gehouden, en naarmate hij zich op vitale onderdelen openlijker keerde tegen het terugkeerbeleid, groeide bij de minister-president de lust om deze opgedrongen 'lastpost' uit de ministersploeg te zetten. Bij het herstel van de pers wenste Burger de 'karakterloze' pers de pas af te snijden door in deze bedrijfstak te breken met het winstprincipe. Er kwam ook een Persbesluit met die strekking tot stand, maar na de bevrijding zou het door zijn opvolger L.J.M. Beel vervangen worden door een zuiveringsbesluit zonder die strekking. Ten aanzien van het Militair Gezag waarschuwde Burger voortdurend voor het bekleden van dit voor de overgangstijd bestemde gezagsapparaat met te veel bevoegdheden.

In januari 1945 op bezoek in het bevrijde Zuiden stelde Burger de chaos bij de zuivering aan de kaak. Zijns inziens pakte men het collaboratievraagstuk verkeerd aan als men, zoals in de praktijk gebeurde, werkelijk iedereen die wel eens een fout had begaan, wilde straffen; naar zijn overtuiging diende men zich te beperken tot de echte 'foute' gevallen. Achteraf heeft Burger gelijk gekregen - toen hij in 1946 werd benoemd tot president van het Tribunaal te Dordrecht, kon hij zelf de onwerkbaarheid van het in Londen ontworpen berechtingssysteem van nabij ervaren -, maar begin 1945 was hij in dit opzicht nog een betrekkelijke eenling. Gerbrandy had de stok om te slaan en deed dat zonder aarzelen. Hij beschuldigde Burger van verregaande slapheid en ontsloeg hem, wat des te gemakkelijker ging omdat deze inmiddels het vertrouwen van de Koningin had verloren.

Breekpunt was een verschil van inzicht omtrent de wijze waarop de democratie na de bevrijding weer in werking moest treden. Burger vond dat er zo dicht mogelijk aansluiting moest worden gezocht bij de grondwet en dat dus de vóór 1940 gekozen volksvertegenwoordigers na zuivering hun plaats weer moesten kunnen innemen. De Koningin stond daarentegen een algehele vernieuwing van het staatsbestel voor, waarin de illegaliteit onder een meer persoonlijke leiding van haarzelf ruim baan moest krijgen.

Op 20 november 1945 kreeg Burger zitting in het noodparlement, en tot 1962 is hij voor de Partij van de Arbeid (PVDA) lid gebleven van de Tweede Kamer. In de eerste jaren liet hij uiteraard van zich horen telkens wanneer de bijzondere rechtspleging en de zuivering op de agenda stonden. Van het begin 1946 in de openbaarheid getreden Landelijke Comité voor Rechtszekerheid, dat wetgever en uitvoerder kritisch wilde begeleiden, was hij kortstondig lid. In dit Comité, waaraan vooraanstaande juristen en parlementariërs uit de meeste partijen prestige verleenden door zitting te nemen in de Raad van Advies, was L.G. Kortenhorst, Tweede-Kamerlid voor de KVP, de drijvende kracht. Met hem kon Burger niet op één lijn komen, en daarom verliet hij al in 1947 het Comité. In de kamer werden zij elkaars uitgesproken opponenten in de debatten over de perszuivering. Burger handhaafde onverkort zijn opvattingen over de persordening, terwijl Kortenhorst, als advocaat op de bres geklommen voor de 'foute' *De Telegraaf*, het opnam voor de persvrijheid.

Na al eens te zijn ingevallen werd Burger in september 1952 definitief gekozen tot voorzitter van de PVDA-fractie. In deze hoedanigheid prononceerde hij zich als een geharnaste tegenstander van confessionele partijen. Dat bracht hem steeds vaker tegenover C.P.M. Romme, de fractieleider van de grootste confessionele partij, de Katholieke Volkspartij (KVP). En Burgers opvatting dat de PVDA zich moest profileren

als een echte arbeiderspartij, niet als een volkspartij, deed hem meer tegenover dan naast zijn partijgenoot Willem Drees staan, die vanaf 1948 leiding gaf aan een vierpartijkabinet, waarin de rooms-rode samenwerking was ingebed. Burger beseftte terdege dat de socialistische ministers in zo'n kabinet altijd in de minderheid waren en dat de PVDA daardoor haar verantwoordelijkheid ten opzichte van de arbeidersmassa moeilijk kon waarmaken. In 1955 loste hij als formateur een door zijn eigen fractie uitgelokte kabinetscrisis - de zogeheten huurwetcrisis - nog wel op, en van 21 september tot 9 oktober 1956 werkte hij als informateur mee aan de voortzetting van de rooms-rode samenwerking op de door Romme begeerde brede basis, maar in 1958 vond hij het genoeg. Hij zegde de PVDA-ministers de wacht aan, en toen dat naar zijn gevoel te weinig effect sorteerde, forceerde hij in december van dat jaar de breuk. Daarmee kwam een einde aan tien jaar bewind van Drees.

Het hierna aantredende confessioneel-liberale kabinet-De Quay (1959-1963) legde Burger vanaf het begin onder een spervuur van kritiek. Zijn soms nogal grove wijze van oppositie voeren riep in de partijtop echter weerstanden op, vooral bij enkele ex-ministers die zich door Burger van hun zetel gestoten voelden. Niet alleen, zo vreesde men, bemoeilijkte Burger de terugkeer van de partij in de regering, maar ook zou hij onder de middengroepen steeds meer mensen tegen de PVDA innemen, zodat het met de oprichting van de partij in 1946 ingezette streven naar een volkspartij op een desillusie zou uitlopen. Toen in 1962 het de socialisten welgezinde dagblad *Het Parool* openlijk kritiek op hem begon uit te oefenen en het partijbestuur weigerde daarvan afstand te nemen, hield Burger de eer aan zichzelf en stapte hij op 25 september als fractieleider op.

Op 5 juni 1963 kwam Burger in de Eerste Kamer, en het voorzitterschap van de Vereniging van Arbeiders-Radioamateurs (VARA), dat hij sinds 1947 bekleedde, hield hij nog tot 1966 aan. Op 1 oktober 1970 volgde zijn benoeming tot lid van de Raad van State. In de partij bleef Burger een opvallende figuur, trouw aan zijn eigenzinnigheid en op grote afstand van het establishment. Hij zat een partijcommissie voor die zich boog over een toen onvermijdelijk onderwerp, de werking van de parlementaire democratie, en in het in 1965 gepubliceerde rapport *Het Nederlandse parlementaire stelsel* geheel in de geest van die tijd allerlei verstrekkende aanbevelingen deed. Weliswaar schaarde hij zich in de tweede helft van de jaren zestig niet onvoorwaardelijk achter Nieuw Links, maar de jongeren in de partij konden wel rekenen op zijn sympathie voor de door hen verlangde 'verjongingskuur'.

In 1973 was Burger enkele maanden terug in de landspolitiek. Als formateur leverde hij een beslissende bijdrage aan de totstandkoming van het kabinet-Den Uyl, een coalitie van PVDA, Democraten '66 (D'66), Politieke Partij Radicalen (PPR), KVP en Anti-Revolutionaire Partij (ARP), waarin voor het eerst in de geschiedenis de confessionelen de tweede viool zouden spelen. Na voorbereidend werk van zijn collega-staatsraad M. Ruppert plaveide hij er de weg voor op een hem kenmerkende wijze. Hij trad aan op een ogenblik dat de politieke impasse compleet leek. Voor het toepassen van enkele ongebruikelijke 'kunstgrepen' schrok hij niet terug. Hij 'brak in' in het confessionele blok door zich, buiten ieder overleg met de fractieleiders om, te verzekeren van de medewerking van twee prominente antirevolutionairen, dreef vervolgens de confessionelen uit elkaar door de Christelijk-Historische Unie, van de drie partijen de meest onwillige, zonder pardon buiten spel te zetten en dwong de drie linkse partijen, in een volstrekt gepolariseerde sfeer star vasthoudend aan hun uitgangspunt van ononderhandelbaarheid wat hun verkiezingsprogramma betrof, tot onderhandelen met KVP en ARP; daarbij paste hij als drukmiddel toe het aan de openbaarheid prijsgeven van de briefwisseling met de fractieleiders, waarin hij in klare, stoere taal duidelijk maakte dat de vijf partijen tot elkaar waren veroordeeld. Verguizing was zijn deel aan confessionele zijde, maar zijn ongewone wijze van

formeren maakte uiteindelijk een combinatie mogelijk die tot dan toe algemeen voor onmogelijk was gehouden. Burger zelf heeft dit de belangrijkste prestatie uit zijn politieke carrière genoemd, al zouden latere moeilijkheden bij kabinetsformaties wel eens verklaard worden uit de door Burgers optreden teweeggebrachte gekwetstheid en achterdocht bij de confessionelen.

Op 4 januari 1975 volgde de koninklijke waardering in de vorm van de benoeming tot minister van Staat. Op 12 juli 1979 verdween Burger van het publieke toneel; hij nam toen afscheid van de Raad van State

Dank voor deze aanvullende biografische bron. Die doet mij mijn eerdere oordeel zelfs iets sterker richting **Leeuw-ascendant** verschuiven.

Wat mij vooral opvalt is dat de Huygens-biografie vrijwel direct begint met een karakterbeschrijving:

"onstuimig, strijdvaardig, op zoek naar de uitdaging, niet bang. Onverschrokkenheid paarde zich echter aan bruuskheid van optreden; gevoel voor diplomatie ontwikkelde zich daardoor te weinig."

Dat is bijna het tegenovergestelde van het stereotype dat astrologen traditioneel met een sterke Maagd-ascendant associëren.

De zwemtocht op zestienjarige leeftijd

Een jongen die op zijn zestiende het Hollands Diep overzwemt is natuurlijk geen astrologisch bewijs, maar biografisch gezien zegt het wel iets.

De biograaf legt expliciet een verband tussen die prestatie en zijn karakter:

- uitdaging zoeken
- risico accepteren
- niet bang zijn
- strijdvaardigheid

Dat doet mij eerder denken aan een combinatie van:

- Leeuw
- Boogschutter-Maan
- Mars-energie

dan aan een ascendant Maagd.